

Ηράκλειο, 21-5-2007

Προς: Πανεπιστημιακή κοινότητα Ηρακλείου και Ρεθύμνου.

Θέμα: Υπερ-ρεαλιστικές αντι-πρυτανικές εκλογές
στο Πανεπιστήμιο Κρήτης.

Ένα άνευ προηγουμένου υπερ-ρεαλιστικό δράμα εκτυλίσσεται στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, όπου μοναδικοί («υποψήφιοι πρυτάνεις») είναι τα δύο άτομα που έχουν συνδεθεί με τα χειρότερα ίσως σκάνδαλα που έχουν ακουστεί ποτέ σε ελληνικά πανεπιστήμια.

Δεν έχω τίποτα να προσθέσω ούτε θα τοποθετηθώ για τις χασισοφυτείες, τους καταλογισμούς από οικονομικούς επιθεωρητές, τα λογιστικά τού ΒΕΜΜΟ, και άλλα θέματα που έχουν συγκλονίσει την κοινή γνώμη, για τα οποία όμως έχω μόνο έμμεση ενημέρωση. Γνωρίζω πολύ καλύτερα τον Χρήστο Νικολάου και τον Γιάννη Παλλήκαρη μέσα από τη σύμπνοια και συνεργασία τους κατά τη συμμετοχή τους σ' ένα δεκαετή αγώνα με στόχο όχι μόνο την παρενόχληση και παρακώλυση του έργου μου αλλά και τη φυσική μου εξόντωση με σειρά από βαριές παρανομίες, συνταγματικές εκτροπές, συμπεριλαμβανομένης και παρατεταμένης παρακράτησης της μισθοδοσίας μου, που συνεχίζονται μέχρι σήμερα και συνθέτουν έναν απίστευτο ψυχολογικό πόλεμο, δεκάδες φορές μεγαλύτερης έντασης και έκτασης από τα γεγονότα που έχουν συνδεθεί με το θάνατο του Στέλιου Αλεξανδρόπουλου. Από τη φύση της, η υπόθεση αυτή δεν είναι κατά κύριο λόγο προσωπική ούτε απλά πρόβλημα των δύο («υποψηφίων») που θα βρεθούν αναπόφευκτα αντιμέτωποι με τις ευθύνες τους, αφού αφ' ενός αγγίζει θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αφού ετέρου οι πρωταγωνιστές τής κινητοποίησης έδρασαν στο όνομα του Πανεπιστημίου.

Ο αγώνας τών δύο («υποψηφίων») υπήρξε αδιάλειπτος και πολυμέτωπος. Το σκάνδαλο της παράνομης περικοπής τής μισθοδοσίας μου τριών περίπου ετών από τον Χρήστο Νικολάου και η συνεχιζόμενη μέχρι σήμερα παράνομη παρακράτησή της από τον Γιάννη Παλλήκαρη, με ευθείες ή έμμεσες δηλώσεις σε τρίτους ότι δεν υπάρχει καμία πρόθεση κατοβολής τών οφειλόμενων μισθών και με ανοικτό εμπαιγμό τής δικαιοσύνης και της πολιτικής εξουσίας, είναι μόνο η κορυφή τού παγόβουνου.

Τα γεγονότα είναι ευρέως γνωστά και τα σχετικά στοιχεία βρίσκονται στα χέρια εισαγγελικών αρχών από το Ηράκλειο

μέχρι τον Άρειο Πάγο. Έχουν ήδη ασκηθεί και εκκρεμούν ποινικές διώξεις κατά του Χρήστου Νικολάου και συνεργατών του και εξετάζονται ακόμη οι αναφορές μου κατά του Γιάννη Παλλήκαρη και άλλων. (Έχω κληθεί να καταθέσω κατά σύμπτωση και σήμερα, για άλλη μια φορά, σε υπόθεση που αφορά και τους δύο.)

Το φαινόμενο των πολλαπλών εμφανίσεων του («υποψήφιου») Χρήστου Νικολάου ως μάρτυρα κατηγορίας, με την ιδιότητα του πρύτανη ή πρώην πρύτανη, σε ποινικά δικαστήρια όπου επιχειρήθηκε να αποδειχθεί ότι εχθρεύομαι το Πανεπιστήμιο Κρήτης και να καταδικασθώ ποινικά, υπήρξε εξ ίσου αποκρουστικό με τις συνεχιζόμενες δηλώσεις του ότι οι ενέργειές του ήταν πάντα νόμιμες, παρά τις διαδοχικές δικαστικές αποφάσεις, από την 1033/1999 του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι την πρόσφατη 718/2007 του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου που με δικαιώνουν και εκθέτουν ανεπανόρθωτα τους δύο («υποψηφίους») αλλά, δυστυχώς, και το Πανεπιστήμιο Κρήτης.

Ο έτερος («υποψήφιος») Γιάννης Παλλήκαρης υπήρξε μαθητής και συνεχιστής τού έργου τού προκατόχου του. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν για την εξόντωση του Στέλιου Αλεξανδρόπουλου ήταν αντίγραφα των αθλοτήτων που μεθοδεύθηκαν εναντίον μου με την ενεργό συμμετοχή των Χρήστου Νικολάου και Ιωάννη Πυργιωτάκη μεταξύ πολλών άλλων («διακεκριμένων») συνεργών και συναινούστων, από το 1997 μέχρι σήμερα.

Πολύ περισσότερο από αντικειμενικό είναι και το φαινόμενο μιας συγκλήτου που εξέδωσε ψήφισμα, στην ουσία, αντί απόφασης για την υπόθεση του Στέλιου Αλεξανδρόπουλου, σαν να ήταν υπόθεση άλλου πανεπιστημίου, και σιωπά σαν να μη γνωρίζει καν τις δημοσιευμένες πλέον στο διαδίκτυο και γνωστές σ' όλον τον πλανήτη αιτήσεις μου να επιληφθεί της απαράδεκτης κατάστασης που συνεχίζει να διασύρει το Πανεπιστήμιο.

Η δράση των δύο («υποψηφίων»), σχετικά με την υπόθεσή μου, υπήρξε πράγματι, όπως έχω επισημάνει και αλλού, ιδιαίτερα αντι-πρυτανική¹, και τα άτομα αυτά πρέπει κατά συνέπεια να θεωρούνται ως υποψήφιοι ακριβώς για το αντίθετο από αυτό που δηλώνουν, με πολλές υποσχέσεις ότι θα συνεχίσουν να διασύρουν το Πανεπιστήμιο Κρήτης. (Πρυτανικές εκλογές) στις οποίες καθοριστικές μπορούν να είναι οι («ψήφοι») εισαγγελέα και υπουργού Παιδείας, που έχουν τα στοιχεία στη διάθεσή τους για την ποινική και πειθαρχική δίωξη και των δύο («υποψηφίων»), δεν

¹Κατ' αναλογία προς την έννοια της («αντι-ύλης»)

έχουν κανένα νόημα και δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια διαδικασία εμπαιγμού τού θεσμού τής αυτοδιοίκησης.

Κατά συνέπεια, προσωπικά δηλώνω αντι-αντι-πρύτανης, χωρίς υποψηφιότητα. Η ιδιότητα του αντι-αντι-πρύτανη όμως δεν ισοδυναμεί με πρύτανη.

Έτσι, θα συμβούλευα συναδελφικά όσους επέλεξαν να συνεργασθούν με τους δύο υποψήφιους ως εκ νέου αντι-πρυτάνεις να αποσυρθούν τώρα, διότι είναι μεγάλος ο κίνδυνος να βρεθούν και οι ίδιοι εκτεθειμένοι, όπως έχει συμβεί με ορισμένους πρώην αντιπρυτάνεις τών («υποψηφίων»). Σε κάθε περίπτωση, η πατρική συμβουλή μου προς τα μέλη τών φοιτητικών παρατάξεων είναι να αποστασιοποιηθούν τώρα από τους («υποψηφίους») για να μην αναλάβουν την ευθύνη τής υποστήριξής τους, και να ζητήσουν οι ίδιοι τη διεξαγωγή πρυτανικών εκλογών το Σεπτέμβριο, οπότε θα ισχύσει η καθολική συμμετοχή τών φοιτητών στις πρυτανικές εκλογές κατά το νέο νόμο 3549/2007, παρακάμπτοντας έτσι την αυτο-υπονόμευσή του με τη («μεταβατική ρύθμιση»). Και προφανώς προτρέπω κάθε μέλος τού εκλεκτορικού σώματος να συμβάλει στη ματαίωση της φάρσας με αποχή, για να ετοιμασθούμε για γνήσιες πρυτανικές εκλογές στις οποίες θα συμμετέχουν μόνο υποψήφιοι που είναι σε θέση να θέσουν επί τάπητος το θέμα τής κάθαρσης.

Κωνσταντίνος Καλλίας
Καθηγητής του Τμήματος Μαθηματικών